

Znalecký posudek
o příčinách poruch syntetických podlahovin Fortit ve
[REDACTED] + Doplňek znaleckého posudku +
Poznámky ke znaleckému posudku Prof. Pánka

11 + 6 + 1 strana

11. 4. 1988 + 10. 5. 1988

Ing. Dr. RICHARD A. BAREŠ, DSc

c/o Ústav teoretické a aplikované
mechaniky ČSAV
Výšehradská 49, 129 49 Praha 2
tel. 29 75 78

SOUZNÁ JIŽNÍK V ČSR (R) STAVOMĚŘÍ

Oznam: - státní výroba, průmyslové
zemědělství
- dopr. a železniční doprava,
silniční, letecká doprava
- komunikace a poštovní
služby
- energetika
- hospodářství
- výroba a zpracování
- obchody s výrobkem

11. dubna 1988

Právní:

ZJ. Z 18/275/88

záhládky posudek

o příslušných posudech syntetických polímerovin Fortit

vložek

Tento záhládky posudek byl vyhlášen objednáním č. 10-81-97160-6-1
na den 7. 1. 1988 n.v. Aranžmá, jako důležitý podklad pro probíhající
arbitrážní řízení č. 625/87/8/Op/Na a č. 134/88/Op/Na.

Podepsaný záhládky provedly probíhání objednáno den 29. 2. 1988 v době,
kdy zaměstnanci VÚC Praha pod vedením Ing. J. Leftrida odhalili vlastnosti
polímerových vrstev ke srovnání jejich vlastnosti. Odmítno vlastnosti, výběru
míst odberu a jejich ověřence se všichni souhlasili, načež odpověděly můj
k odberu vlastnosti arbitrem příručky.

Podklady:

1. Hospodářská smlouva č. 10-931-906-01-4 mezi Porzemini stavbami a.p. Plzeň a n.p. Armaceton Praha z 8.6.1982
2. Technické podmínky n.p. Armaceton Praha "Podlahoviny ze syntetických pryskyřic" z května 1981 /příloha smlouvy ad 1/
3. Znalecký posudek značek z oboru stavebnictví - specializace konstrukce pevnostních staveb, poruchy a deformace prof. Ing. Jiřího Pánka, DrSc. /str. 1 - 17, bez znalecké doložky/ z července 1987
4. Vyjádření odpůrce ke znaleckému posudku ad 3/ z 15.10.87
5. Doplněk znaleckého posudku ad 3/ /str. 1 - 8/ z 3.11.87
6. Vyjádření odpůrce k doplňku znaleckého posudku ad 5/ z 30.11.87
7. Návrh odpůrce na přezkoumání rozhodnutí KSA v Plzni /21.12.87/ ve sporu 635/87/R/Čp/Ra z 6.1.88
8. Vyjádření odpůrce 2 /Armaceton a.p./ k arbitrární řízení č.j. 134/88/Čp/Ra z 20.1.88
9. Vyjádření odpůrce ke stanovisku ředitelství /20.1.88/ k návrhu na přezkoumání rozhodnutí ad 7/ z 1.2.88
10. Dopis KSA Plzeň ve sporu č. 134/88/Čp/Ra na Armaceton a.p. z 29.2.88
11. Odpověď n.p. Armaceton na dopis ad 10/ z 8.3.88
12. Doplněk znal. posudku ad 3/ z 24.3.88 /str. 1-2/, podepsaného původním znalcem prof. Pánkem a dalším "znalcem" Ing. Šafránkem, obojí bez znalecké doložky. Přílohou této doplňku je zpráva /bez č.j. a bez data/ Ing. Šafránka /nikoli VÖPS/ "Výsledky měření obsahu vlnnosti v podlahové konstrukci Plzeň - Lochotín"
13. R. A. Bareš, Poruchy polyesterové laminátové podlahoviny v budovách se záklavným vytápěním, Zpráva ÚTAM ČSAV, Praha, 1975
14. R. A. Bareš a kol., Polyesterové plněné systémy, příčiny jejich poruch a časové změny, Zpráva ÚTAM ČSAV, Praha, 1978
15. V. Černák, Z. Hájek, J. Mlesiva, Vytvářování nenasycených polyesterových pryskyřic I, Vytvářování čistých pryskyřic iniciačním systémem peroxid-kobaltaftenát, Plasty a kaučuk, 11, 1974, č. 6, str. 165-168
16. Y. Obama, Mix proportions and properties of polyester resins concrete, Polymers in concrete, Publication SP-40, ACI, Detroit, 1973
17. R. A. Bareš, Všeobecné použití technologie a výroby podlahovin Fortit a Betoplast, zpráva ÚTAM ČSAV, Praha, 1979

18. Normy ASTM C 355-64, E 96-60 /Water Vapour Transmission/, ASTM D 895-68, D 1251-68, D 1008-64, D 1276-68 /Water Vapour Permeability/
19. Normy ČSN 72 2454, 72 70 30m 72 70 31, 73 25 80, 64 07 16, 77 02 72, 79 38 17, 72 25 80, 73 05 40m 74 45 05
20. R. A. Bareš, J. Navrátil, Konstrukční uspořádání podlahy s plast-betonovým povrchem, Zpráva IS ČSSR, Praha, 1974
21. R. A. Bareš, Příčiny poruch podlahoviny Fortit v nemocnici Motol, znal. posudek čj. z 11/107/75, z 36/145/77, z 31/135/76, z 22/128/75
22. R. A. Bareš, Příčiny poruch podlahoviny Fortit v n.p. Léčiva Měcholupy, znal. posudek čj. z 48/158/78
23. R. A. Bareš, Poruchy v polyesterových podlahových systémech, Stavivo 6, 7, 8, 9, 10, 1980
24. R. A. Bareš, Vlhkostní ^{jomy} poučky v kompozitních systémech, Fosamni stavby, 11, 1980
25. R. A. Bareš, The causes of the polyester rein-filler systems failures, in II. International Congress on Polymer in Concrete, Austin, Texas, 1978
26. R. A. Bareš, Physical reasons of polyester resin surfacing systems failures, in 2. Nat. Conf. on Mechanics and Technology of composite materials, Varna, 1979
27. R. A. Bareš, Performance criteria for granular composites surfacing, in Internat. Symp. Future for Plastics in building and in civil engineering, Liège, 1984
- 28a R. A. Bareš, Evaluation of performance of industrial floors according to their shrinkage and temperature stresses, in Proceedings Intern. Coll. Industrial floors, TAE, Kasselgen, 1987, s. 427-437
- 28b Some notions on jointless synthetic floor coverings, ibid. s. 417-425
29. G. Kiache, E. Fischer, Einfluss von rückseitiger Feuchtigkeit auf Estriche und Beschichtungen, Kunststoffe im Bau, Kunststoffe 78 /1988/, 2, s. 161-164
30. Rospis výnášek podlah v rozpočtu projektu SFM Plzeň a jejich skladba

N 6 1 e z

V části nové budovy "interní pavilon" Státní fakultní nemocnice Plzeň - Lochotín byla navržena a v roce 1982 - 1984 provedena v rozsahu cca 17 000 m² syntetická laminovaná podlahovina Fortit TA na bázi nenasycené polyesterové pryskyřice o tloušťce 3 mm.

Po odevzdání objektu do užívání začaly se na některých místech objevovat v podlahovině výdutě naplněné kapalinou. Některé z nich se samovolně, jiné provozem proděravely a kapalina z nich vytékala. Tyto poruchy byly důvodem k podání arbitrážní žádosti nejprve generálním dodavatelem stavby proti svému subdodavateli, později uživatelem stavby proti jejím dodavatelům.

Výskyt vad je nepravidelný, v některých podlažích častěji než v jiných, v některých částech podlaží výrazně hustší než v jiných částech, některé části jsou zcela bez závad. Jediná pravidelnost, kterou je možno vysledovat, je zvětšený výskyt vad v okolí sociálních zařízení /koupelna/ a v blízkosti oken. Celkový rozsah ploch s těmito vadami zahrnuje /hrubým odhadem/ 20 - 30 % celkové plochy provedené podlahoviny Fortit.

Předchozí znalecké posudky /ad 3, 5, 12/ poskytuji jen málo objektivních podkladů pro posouzení příčin poruch. Spokojuji se vesměs se zcela nepodloženými spekulacemi, odvozenými z často nepřesné interpretace nejjádrojnějších informací o charakteru polyesterových pryskyřic či mechanismu adheze, na nichž nelze formulovat žádný konkrétní závěr. Mimoto tyto znalecké posudky vycházejí z nesprávných nebo nesprávně citovaných podkladů.

Analýzy kapalin nalézajících se ve výdutích infracervenou spektrometrií, uvedená v prvním znal. posudku /ad 3/ nemůže dát jinou než kvalitativní výpověď i v případě, že by otázky, které má odpovědět, byly položeny správně a že by výsledky byly správně analyzovány a interpretovány. Pokud není nalezena a identifikována látka, která nemůže být zásadně přítomna, je taková analýza nanejvýš podpůrným argumentem a stejně jako na spekulacích nelze ani na ní stavět žádný konkrétní závěr.

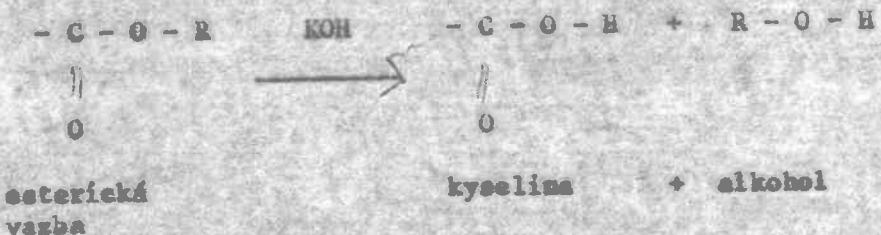
Nové analýzy kapaliny v dodatku posudku /ad 5/ infračervenou spektroskopii, provázenou analýzou jednoho vzorku kapaliny plynovou chromatografií ve spojení s kvantitativní spektroskopii potvrdily skutečnost od počátku zájmu a prvními analýzami naznačenou, že k pořechnání došlo hydrolyzou vytvořené polyestrové pryskyřice. Je těž naprostě zřejmé, že podstavu na podlídí mohlo zdaleka rozloženého peroxidu /jako klavír součást vytvarovacího systému/ je nesprávná, protože jednak by v takovém případě metodou k vytvoření podlahoviny /což nebylo posorováno ani analyticky prokázáno/, jednak množství vody tak vzniklé by mohlo činit u výdutě ϕ 20 mm cca 0,01 g, u výdutě ϕ 200 mm cca 1 g, což je podstatně méně než zjištěná skutečnost. Kromě toho je tato podstava trsečná, protože mohlo očekávat, že při záření mohou /cca na 6 m^2 /, uklidněná mazávisele ve dvou vrstvách, dojít k lehčímu výskytu rozloženého iniciátoru vlivy ve stejném a značně zvětšeném místě.

Příloha dalšího dodatku znal. posudku /ad 12/ obsahuje údaje o vlnnosti podkladních vrstev podlahoviny Fortit na místech, která zvolil pracovník VÚPS, odkdy vzorky provedlající. Z ní vyplývá především, že skladba podlahy odpovídá téžné na skladbu uvedených v projektu /jak jsou uvedeny v prvním znal. posudku/ a dletož je obsah volné /- komunikační/ v podkladních vrstvách je všeobecně vysoký. Kromě toho se protíkalo, že množství vlnnosti a rozsahem výskytu výdutí je přímo úměramst.

Z ohledu na to, že se podopsaný znalec již v minulosti podrobil zabývání příčinami mnohačet pořek polyestrových podlahovinových systémů a příčinou pořek stejných druhů, jako vznikly v novém objektu [REDACTED] podrobně analýzoval, pokládá za zbytečné a neekonomické znova takové důkazy provádět /cenu takových složitých analýz se pohybuje v desítkách tisíc, uchledě k velké finančné závislosti/. Výsledky obdobačních analýz a úplná rozbory problematiky jsou uvedeny podrobně v řadě publikací domácích i zahraničních /viz 23 - 28 podkladů/, v řadě Lurdy Šestavu teoretická a aplikovaná mechanika ČSAV /viz 13, 14, 17, 20/ a znaleckých posudcích podopsaného ználce /viz 21, 22/.

P o s u d e k

Poruchy polyesterová podlahoviny Fortit, charakterizované vznikem výdutí napínacích kapalinou po delším časovém období od zhotovení, jsou způsobeny alkaličkou hydrolyzou polyesterové pryskyřice. Aby hydrolyza mohla probíhat, musí být přítomna voda; stupeň a rychlosť hydrolyzy jsou závislé na množství a alkalitě vody a na dokonalosti vytvrzení polyesterové pryskyřice. Při velkém množství přítomné vody nebo silné alkalitě vody může dojít i u dobré vytvrzené pryskyřice k hydrolyze v takovém rozsahu, že její vnější projev - puchýřování se objeví po několika týdnech od zhotovení podlahoviny, při menším množství přítomné vody nebo slabší alkalitě třeba až po několika letech. Při nedokonalém vytvrzení polyesterové pryskyřice /např. malým nebo značně nadměrným množstvím iniciátoru a urychlovače, nadměrným množstvím styrenu, nadměrným množstvím směkčující polymerové pryskyřice na bázi kyseliny adipové a dietylenglyku/, nevhodnými podmínkami při provádění/ se její odolnost alkaličké hydrolyze sníží tak, že ke vzniku poruch může dojít v době až o polovinu kratší než při dokonalém vytvrzení. I v tomto případě je však podmínkou vzniku poruch dlouhodobé působení vody. Voda přitom nejen vstupuje do chemické reakce, ale působí i mechanicky /fyzikálně/ k porušení podlahoviny. Voda dále rozpouští části látek hydrolyzou vznílých a transportuje je do výdutí. Organické kyseliny i glykoly tam přítomné jsou obvykle nějakou formou vázány na ionty vápníku. Učinkem vody za přítomnosti alkalií mohou být hydrolyzována pouze esterická vazba, které jsou také přítomny ve struktuře polymeru:

Kyselina fumarová je do polymerní sítě zabudována přes molekuly styrenu jinou vazbou než esterickou, proto tato vazba by drolyze nepodlehá. Pokud tedy dojde u polyesterů u nás vyráběných a užívaných typů k masovější hydrolyze esterických vazeb, musí být

v rozrušené podlahovině přítomna kyselina ftsiová resp. adipová nebo jejich estery /několi všecky kyselina fumarová/ a především volná glykoly. V rozborech obecnějších v anal. posudcích od 3 a 5 byly skutečně tyto látky konstatovány a vyvonen závěr, že dochází k hydrolytické reakci.

V této fázi zjištění je ovšem třeba položit otázku, proč k hydrolyze došlo. Odpověď je našadě bez složitého filosování: v důsledku přítomnosti alkalické vody, která přichází /mnohdy i pod tlakem/ do kontaktu s podlahovinou. Prakticky jediný zdroj takové vody je podklad podlahoviny.

Jestliže se přidříme údaje Ing. Safránka o tloušťce betonu 5 cm mezi podlahovinou a lepkou uloženou na sucho ke krytí cépalné izolace Fibrex, maximální množství vody připustné v konstrukci podlahy až k vodo- a parotěsné izolaci /podle projektu uložené pod Fibresem/ je $3,3 \text{ l/m}^2$ /tj. 3 % hm./. Hodnota 3 % hm. je tzv. technická rovnovážná vlhkost, která byla určena řadou experimentů jako ještě nevyvolávající významné hydrolytické procesy. Tato hodnota byla proto zámrně vložena do technického předpisu pro podlahoviny /vertit/ jako zásadní podmínka dlouhodobé bezporuchové životnosti podlahoviny a je bezpodmínečně vyžadována od dodavatele podkladu jako součást stavabní připravenosti pro její pokládání. Je na dodavateli podkladu, jak tuto podmínku splní a jak si její splnění ověří /viz podklady č. 1 a 2/. Skutečná rovnovážná vlhkost /kde je voda již pevně vázána a nemůže komunikovat/ je podle druhu použitého betonu 1,2 - 2 % hm.

Proti rovnovážné vlhkosti se tedy povoluje přítomnost cca $1,1 \text{ l/m}^2$ volně komunikovatelné vody navíc. Zkoušky vlhkosti podkladu však ukázaly, že množství volně komunikovatelné vody v něm je podstatně vyšší, v rozmezí $1,79$ až $6,21 \text{ l/m}^2$, přičemž není z výsledku měření zřejmé, zda byla skutečně hodnocena celá vrstva podkladu mezi podlahovinou a vodo- a parotěsnou izolací. Naopak, vezmeme-li za prokázané, že skladba podlah s Fibresem je podle anal. posudku od 3, byla hodnocena pouze polovina výšky podkladu podlahoviny, takže množství přítomné vody v podlaze je ve skutečnosti nejméně dvojnásobné.

Z výsledků je též zřejmé, že v místě bez poruch, tj. sonda 4 a 7 /příp. v místě prasklé výdutě a tedy odvětrávaného podkladu, tj. sonda 2/ je množství volně komunikovatelné vody nejmenší, i když přesahuje povolenou hranici. Samo množství komunikovatelné vody zadržené v podlaze není však rozhodující. Záleží ještě na tom, zda a v jakém rozsahu dochází ke komunikaci vody v podlaze. Dalším zásadním faktorem je proto teplotní spád v konstrukci stropu, který je v převážné míře za transport přítomné vody zodpovědný. Zřejmě nejnepříznivější bude situace, kdy přítomná voda je vytlačována /ať již v tekuté nebo plynné formě/ k hornímu povrchu kde narází na nepropustnou bariéru tvořenou podlahovinou a těsně pod ní se koncentruje. Takový případ nastává, má-li podklad stropu vyšší teplotu než podlaha, což je běžný stav v létě, stejně jako při ústředním vytápěná tělesy v zimě. Zvláště markantní může být takový rozdíl v blízkosti oken /obvykle ne dobře těsněných nebo využívaných k dlouhodobějšímu větrání/ nebo v místech s malou cirkulací vzduchu. Jestliže naproti tomu teplotní spád zůstává trvale pozitivní /dole chladnější než nahore/ nebo neutrální, ani tak velký rezervoár vody uzavřený v konstrukci, jako v daném případě, by funkci podlahoviny neobrázil, neboť vlnkost vrstev těsně pod podlahovinou by zůstávala trvale pod povolenou hodnotou.

Všechny shora uvedené skutečnosti plynou z jednoznačných fyzikálních zákonů a jakákoli diskuse v tomto směru je irrelevantní, neboť by byla popřením základních přírodních principů.

Uvedená fakta jsou podle názoru podepsaného znalec dostatečná, aby bylo možno objektivně a jednoznačně posoudit příčinu vzniklých poruch a poskytnout i dostatečný podklad pro arbitrární rozhodnutí podle faktických právních vztahů stran. Zkoumat další skutečnosti /dnes ostatně objektivně těžko prokazatelné/, které mohly mít případně v časovém smyslu-podpůráv účinek na vznik poruch, nepovažuje podepsaný znalec za potřebná. Jak již uvedeno, přítomnost nadnernáho množství volně komunikovatelné vody v podkladu podlahoviny při nezajištění trvale pozitivního teplotního spádu způsobí dříve či později poruchy v každém případě, a to i při naprostě dokonalém provedení a perfektním vytvrzení polyesterové pryskyřice.

V této souvislosti nelze souhlasit s příčinami poruch 2.1 a 2.3, uvedenými ve 2. dodatku znal. posudku /ad 12 podkladů/, neboť

- technologická nekázeň při mísení složek směsi podlahoviny /množství složek a dekompleksnost homogenizace/ nebyla objektivně /analytickým rozborom/ prokázána a opírá se o informace z doslechu,
- nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by nebyly dodržovány podmínky při kladení podlahoviny; při kondenzaci vlhkosti na povrchu podkladu by nedošlo k vytváření penetrace, což nebylo objektivně prokázáno, a při poklesu teplot pod stanovenou mez by nedošlo k vytváření podlahoviny, což nebylo rovněž objektivně prokázáno. Naopak to, že podlahoviny byly převzaty bez námitek těsně po jejich dokončení, svědčí o opaku
- povrchová suchost je pojem subjektivní kategorie stejně jako ostatní vlastnosti uvedené v čl. 34 Technických podmínek, a jako takový nemí neznámý osobám s odborným vzděláním, zejména jde-li o beton. Je dobré známo, že je-li povrch betonu suchý je obsah jeho vlhkosti i do hloubky jednoho až několika mm tak malý, že ^{betonu} je způsobilý k provedení penetrace. Vyschnutí povrchu betonu /na rovnovážnou vlhkost nebo jí blízkou hodnotu/ je k vlhkosti spodních vrstev pouze v časovém vztahu a podle stupně suchosti povrchu betonu nelze žádnou dostupnou metodou určit vlhkost betonu uvnitř ani průměrnou hodnotu vlhkosti betonového podkladu. Proto musí převzít odpovědnost za obsah vlhkosti betonu ten, kdo ho provádí, a předat ho může k provádění syntetických podlahovin teprve tehdy, až si je o požadované vlhkosti jist /lze určit destrukční zkouškou, tj. sušidou, nebo lze zabudovat při betonáži do podkladu smímače/.

Prohlášení v bodu 2,4 druhého dodatku posudku /ad 12 podkl./, že znal. posudek /ad 3 a 5 podkl./ se vlhkostí podkladu podlahoviny nezbýval /ačkoli hydrolyzu konstatoval/, má kardinální význam a svědčí o tom, že pro projednávaný případ postrádá posudek jakékoli hodnoty, neboť jeho závěry musí být mylné. Protože znalec znalec ani nikdo jiný žádné zkoušky vlhkosti podkladu po vzniku poruch nevykonal, je minimálně neelogické takový postup odůvodňovat edvoláváním se na "předechozí zkoušky".

Vysychání betonu závisí na řadě činitelů /vodní součinitel, stupeň mísení, druh štěrkopísku, způsob ošetření, teplota a vlhkost prostředí atd./, které vesměs může ovlivnit jeho dodavatel.

Dodavatel stavebních prací, jak podle hosp. smlouvy uzavřené mezi ním a dodavatelem podlahoviny, tak podle Technických podmínek 110/81 n.p. Armabeton, které byly její přílohou, převzal závazek zajistit v rámci stavební připravenosti, aby "všechny vrstvy stropního systému byly před kladěním podlahoviny ze syntetických hmot vysušeny na rovnovážnou hodnotu vlhkosti podle použitých materiálů", aby podložka /tj. betonová podkladní vrstva/ neobsahovala více než 3 % hm. vlhkosti a aby byla vhodným způsobem trvale zabráněno pronikání vlhkosti do podkladních vrstev. Způsoby splnění tohoto závazku jsou přirozeně plně v jeho kompetenci. Jestliže nebyly stanoveny podmínky provádění, které to měly zajistit, jde o evidentní nedostatek přípravy výroby hlavního stavebního dodavatele.

Poslední "závěr", uvedený ve 2. dodatku znal. posudku /ad 12 podkl./ jako úzor jeho autora je zcela chybný, ničím nepodložený a v příkrém kontrastu jsk s výklady v předechozích částeč posudku /ad 3 a 5 podkl./, kde je unohokrát poukazováno na škodlivost vody zanesené do systému fiktivním použitím znehodnoceného iniciátoru /a jejíž množství by bylo nejméně o 3 řády menší než množství volně komunikovatelné vody nalezené v podkladních vrstvách/, tak se všemi našimi i zahraničními zkušenostmi, liter. údaji a doporučeními a v neposlední řadě i s ustanovením ČSN 74 45 05. Mimoto zkoušky obsahu vlhkosti nedoznačně potvrdily, že poruchy se neobjevily v místech s nejnižšími hodnotami /3,5 - 4,0 %/, ale byly všude, kde byly zjištěny vlhkosti větší než 4,0 %, a to v tím větším rozsahu, čím byla vlhkost větší. Navíc "názorem" znalce ani nelze měnit ~~technických~~ technických podmínek, hospodářských smluv a norem, i kdyby šlo o názor správný.

Závěr

Protože bylo jednoznačně prokázáno /byť nedokonalými zkouškami/, že vlhkost podkladních vrstev přestupuje podolené hodnoty a že došlo k hydrolyze polyesterové pryskyřice, odpovídá za poruchy podlahoviny hlavní dodavatel stavebních prací. Přitom nezáleží na zda přítomná voda byla zanesena do podlahy výrobním procesem před předáním

k provádění podlahoviny neodstraněna, nebo zda jde o vodu doda-
tečně do podlahy vniklou, např. v důsledku chybně provedených
vodoizolací.

Richard A. Bareš

Ing. Dr. RICHARD A. BAREŠ, DrSc.

z/o Ústav teoretické a aplikované
mechaniky ČSAV

Výšehradská 49, 128 49 Praha 2
tel. 29 75 78

SOUJDNÍ ZNALEZ V OBORU STAVEBNICTVÍ

- stavy dříví, průmyslové
zemědělské
(typ: mramor, kamenivo
betonové, betonopasové,
aluminiové a plastické
keramiky)
- keramické materiály
(typ: keramické pánvové
hráze a obložení)
- ruly a odaly
(typ: vlnovky, vlnoviny)

Praha, 10. května 1989

Čj. z 138/270/89

Doplňek znaleckého posudku

čj. z 138/270/89 o případě posudků syntetických podlahovin Fertis

ve [redakce]

Znalecký posudek byl vykázán objednávce č. 10-81-97169-2-1 ze dne
7. 1. 1988 n.p. Aranžerem jako dílnou podklad pro probíhající architektonickou
Plánov. č. 625/87/2/čp/34 a č. 124/88/čp/34. Doplňk znaleckého posudku
byl vykázán dne 6. 5. 89 nizozemské et. Aranžerem JNOp. Leština v rámci
výše uvedené objednávky.

Znalecké posudky cíterených ne otc. 2 - 3 předložků posudku byly posu-
dity tyto další podklady:

21. Vyjádření n.p. Aranžerem k doplňku znaleckého posudku od 11/ ze 14.4.88
22. Znalecký posudek malého s ohnem stavebnictví, odložil stavby slivnice,
polystyren, uměláho kamene, spal. stavební konstrukcích betonové, hlinobetonové
a hmotnostní s plastickými hmot a odložil stavební materiály, spe-
cialitou aplikace plastických hmot ve stavebnictví Ing. R. Řepečka, DrSc.,
čj. z 138/270/89 z 11.4.1988
23. Doplňek znaleckého posudku od 3/ ze 3.3.89
24. Příklad znaleckého posudku /usouzení v posudku jako "Milev VIVEL Fertis-
kino"/, bez data, jednacího lísta a s několikaž pořízenou
25. Vyjádření n.p. Aranžerem k doplňku znaleckého posudku od 33/ z jeho při-
ložek od 24/ z 24.3.89
26. Vlastní názor o aranžerství jednací den 4.4.1988

N a l e z

V rozborech ve znaleckých posudech ad 3 a 5 byly zjištěny produkty alkalické hydrolyzy použitého pojiva podlahoviny. V posudku znalece ad 32 byl vysvětlen mechanismus vzniku hydrolyzy a na základě zkušeností z předchozích zjištění bylo konstatováno, že příčinou poruch podlahovin v nemocnici Lochotín /puchýřování/ je alkalická hydrolyza polyesterové pryskyřice, vyvolaná přítomností nadmírného množství vody v podkladu podlahoviny. Znalec též v posudku konstatoval a znova při jednání státní arbitráže v uvedeném sporu dne 19.5.1988 ¹⁵ potvrdil, že další analýzy jsou zbytečné, protože nemohou přinášet jiné skutečnosti a znamenaly by pouze neodůvodněné podstatné zvýšení důkazních nákladů.

Státní arbitráži přesto byly nové analýzy objednány /údajně přímo u VUSPL Pardubice/, znalecký posudek s předepsanými náležitostmi podle zák. 36/67 Sb. však nebyl předložen. Namísto toho předložil znalec spolu se svým posudkem ad 33 tzv. nález /ad 34/ s názvem "Posouzení příčin poruch na podlahovině Fortit TA na stavbě Interní pavilon FN Plzeň - Lochotín", který - jak vyplývá z textu posudku ad 33 na str. 1 - vypracovali jeho konsultanti a je "nádilnou součástí tohoto znaleckého posudku".

Státní arbitráž pak 13.3.89 rozhodla proplatit fakturu VUSPL "za provedený rozbor a vyhodnocení podlahoviny Fortit TA".

St.p. Armebeton podal rozsáhlé vyjádření k materiálům ad 33/ a 34/, ve kterém podrobil kritickému rozboru jednotlivé body posudku a poukázal na řadu respond v něm. K tomuto vyjádření nezaujal znalec písemné stanovisko.

P o s u d e k

V průběhu celého sporu a znaleckého dokazování byla diskutována celá řada možných příčin poruch podlahovin Fortit nebo polyesterových pryskyřic tak, jak jsou uvedeny např. na str. 321 monografie J. Mleziva "Polyestery, jejich výroba a zpracování", SNTL, 1964. Objektivně prokázána byla však jediná příčina poruchy: alkalická hydrolyza, ke které může dojít pouze působením vody obhacené kationty. Jediným zdrojem vody v podlahovém systému může být pouze podklad podlahoviny, tedy beton a zvukobě izolační vložka.

Často uváděná domněnka o nízkém stupni vytvrzení polyesterové pryskyřice, ať již z důvodu nesprávné dávkovaného vytvarzovacího systému, nebo z důvodu nízké teploty při provádění, nebyla analyticky prokázána. Provedené analýzy naopak nepřímo dokázaly /i když stupeň konverze polymerace a použité množství iniciátoru a urychlovače v podlahovině nebyly zjištěvány/, že došlo k dostatečnému a dostatečně rychlému vytvrzení, neboť nebyly nalezeny žádné rozkladné produkty oxidace monomerního styrenu /popsané např. v citaci ad 23/, k nimž by při hrubé nesprávném dávkování vytvarzovacího systému /ač směrem dolů nebo nahoru/, nebo při pomalém vytvarzování v důsledku nízké teploty či vysoké vlhkosti během polymerace muselo nezbytně dojít.

V V
Kromě toho každý z těchto nedostatků, i kdyby byl počínán, by měl vliv pouze na snadnější průběh hydrolyzy /a tedy v čase dřívější objevení poruch/. I při naprostě přesném provádění a dokonalém vytvrzení možnám za pokojové teploty by hydrolyze působením alkalické vody nemohlo být zabráněno.

Původní domněnka znalece o nepřilnutí podlahoviny k podkladnímu betonu v důsledku vytvoření separační vrstvy na jejich styku z tekutiny vzniklé nezásegováním složek /str. 17 podkladu as 3/ byla nakonec znalecem

opuštěna, když konstatoval, že vrstva rohože zůstává kotvena na betonové podložce /str. 3 podkladu ad 33/. Domněnka znalec, že došlo k hydrolyze pouze penetrace, je v rozporu s napsanou uvedeným tvrzením. Tato domněnka byla rovněž vyvrácena správnou argumentací st.p. Arnebeton /1. odst.str.3 podkladu ad 35/, ať již ve výdutích je z poloviny jejich objemu plyn /jak se mylně domnívají konsultanti - podklad ad 36/, nebo je výduť zaplněna tekutinou splna.

V předu uvedené důležité konstatování znalec /1. odst. str.3 podkl.33/ o zakotvení nosné vrstvy podlahoviny /se skelnou rohoží/ k podkladnímu betonu vylučuje také domněnky znalec o nesprávném vytvrzení pryskyřice v penetraci v důsledku kondenzace vody ze vzdálené vlhkosti /ochlazením při vypařování acetonu/ a/nebo vlhkosti podložky /2.odst. str.2 podkl.33/. Kromě toho zjištění o hloubce penetrace /6 mm pod povrch/ jednoznačně prokazuje, že povrch betonu nemohl být v době provádění z jakýchkoliv příčin suchý; kdyby byl, nemohlo by k penetraci dojít.

Další mylnou domněnkou znalec je, že v penetračním roztoku bylo nadměrné množství acetonu, což vyviseuje z toho, že ještě nyní byly stopy acetonu při analýzách kapalin z výdutí identifikovány. Existence stropacetonu v kapalině ve výdutích je však důkazem toho, že penetrační roztok byl správně a rychle vytvrzen, takže vytvořil na povrchu nepropustnou bariéru pro odtekání zbylého acetonu ve spodních vrstvách betonu. Kdyby naopak došlo k pomalému nebo nedostatečnému vytvrzování penetračního roztoku nebyly by činěny žádné zábrany k volné difuzi a tedy i odtekání všeho acetonu /a to i za teplot 15 °C/. Dávodes, že aceton v podlaze zbyl, není vedle toho jeho nadměrné množství v penetračním roztoku /při kterém se během vytvrzování pryskyřice vytvoří dostatek vlásečnicových pórů umožňující snadnou difuzi par z podkladu/, ale především nekvalita /řidkost/ podkladního betonu, umožňující proniknout penetračnímu roztoku až do hloubky 6 mm pod povrch.

Domněnka znalec, že rozdílný součinitel teplotní roztáčnosti jednotlivých vrstev podlahoviny je příčinou vzniku výdutí a porušení soudržnosti mezi vrstvami /3. odst. str. 3 podkladu 33/, nebyla ničím doložena. Ve skutečnosti součinitel teplotní roztáčnosti nosné vrstvy vyztužené skelnou rohoží a vyrovnávací vrstvy plněná částicovým plnivem není příliš rozdílný a navíc mezi oběma vrstvami dochází i k chemickým vazbám. Případná napětí vzniklá ze změn teploty jsou kohesním i adhezním spojením snadno přenesena, což bylo dokázáno již mnohažmi zkouškami. Nebyl zaznamenán žádný případ poruchy správně provedené podlahoviny oddělením těchto vrstev v důsledku změn teploty.

Domněnka znalec o nevhodnosti použití skleněné výztuže /jako mechanicky a fyzikálně neodůvodněná/ není doložena žádným průkazem. Naopak průkazy často uváděné v literatuře zavedení takové výztužné vrstvy zdůvodňují. Ztotožnuji se plně se stanoviskem st.p. Armbeton /posl.odst. na str. 5 dokladu ad 35/ a pokládám přítomnost skleněné výztuže v této podlahovině za správnou a nezbytnou a fyzikálně i mechanicky zdůvodněnou.

Vložení skleněné výztuže však vede k větší citlivosti podlahoviny působení vody, když umožňuje její kapilární uklínání do vnitřních vrstev podlahoviny. Proto kromě jiného je nezbytné při použití této podlahoviny zabránit přísmučnosti k této vrstvě. Kardinální důležitost tohoto požadavku pro správnou a trvale funkci podlahoviny /tak jak je proklamována/ musí být od počátku známa jak projektantovi, tak odběrateli i investorevi. Řízení požadavku na nezbytnou suchost a zabránění průniku další vlhkosti k podlahovině mezi ostatními požadavky na podklad vyjmenovanými v technických podmírkách pro podlahovinu Fortit považuji za nedostatečné. Rovněž neprověřování objektivních průkazů odběratele podlahoviny o splnění tohoto požadavku dodavatelem podlahoviny před zahájením prací na podlahovinách pokládám za výrazný nedostatek v přípravě dodavatele.

Závěr

Bylo prokázáno, že k poruchám podlahoviny došlo v důsledku alkalické hydrolyzy pojiva, podmíněné nadměrným množstvím vody v podlahovém systému.

Bylo prokázáno, že penetrační náter řádně vytvrzl a nebyl narušen více než ostatní vrstvy podlahoviny.

✓ Nebylo prokázáno, že by byl porušen některý článek technologických předpisů pro podlahovinu.

Obsah nadměrné vlhkosti v podlahovém systému je zaviněn dodavatelem podkladních vrstev pod podlahovinou /v případě primární - zabudované vlhkosti/ nebo projektantem /v případě sekundární vlhkosti způsobující do podlahového systému užíváním v důsledku nevhodně řešených vodoizolačních systémů/.

Za nedostatečnou kontrolu předepsaných podmínek pro pokládku podlahoviny /uvedených ve smlouvě o dodávce podlahovin/ nesou vinu odběratel a dodavatel podlahoviny stejnou měrou.

Richard A. Bareš

Znalecká doložka:

Znalecký posudek jsem podal jako znalec jmenovaný rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 11. 10. 1967 č. j. ZT 108/67 pro základní obor stavebnictví, pro odvětví staveb obytných, průmyslových a zemědělských a stavebního materiálu.

Znalecký úkon je zapísán pod poř. čís. 758/370 znaleckého deníku.

Znalečnost a náhradu nákladu (náhradu mzdy) účtuji podle pravidelné likvidace na základě dokladu čís.

Poznásky ke znaleckému posudku prof. Ing. J. Pánka, DrSc. -
poruchy podlah Fortit ve [REDACTED]

Základním nedostatkem posudku je, že vychází a priori z ne-skutečné premisy o přítomnosti "separující tekutiny" mezi podkladem a podlahovinou od okamžiku zhotovení podlahoviny.

Předchozí zkušenosti a podrobné výzkumy /viz např. Stavivo č. 6, 7, 8, 9, 10 - 1980/ prokázaly, že k poruchám tohoto typu dochází až po určité, někdy i relativně dlouhé době od zhotovení podlahoviny v závislosti na podmírkách okolního prostředí. Jde vždy o následnou destrukci podlahoviny většinou hydrolytickým rozkladem, jehož rychlosť, rozsah a průběh mohou chybě ve složení surovin, jejich dávkování a technologii výroby pouze ovlivnit, nikoli způsobit.

V posudku chybí jakékoli objektivní hodnocení podkladních vrstev a jednotné podlahoviny. Jsou hodnoceny pouze dva vzorky kapaliny, odebrané z výduti, a to ještě pouze metodou, která může poskytnout jen kvalitativní výsledky. Proto i formulace, jako např. "analýza vzorků porušené podlahy", stejně jako závěry z ní odvozené jsou nesprávné a ani zdaleka neodpovídají skutečnosti.

Různá tvrzení a formulace ukazují na to, že celý problém je silně zjednodušen, zkreslen, a prokazují neznalost chemismu a mechanismu vytvářování systému /např. "dibutylftalátor" namísto dibutylftalát, nepřítomnost dvojních vazeb v kapalině/.

Protože o žádném z uvedených tvrzení nebyl podán objektivní důkaz a z posudku vyplývá, že jde pouze o názor v této oblasti nekvalifikovaného odborníka, je posudek zřejmě v plném rozsahu irelevantní.